

מועצה מקומית כפר שמריהו

פרוטוקול
מישיבת מליאת מועצה מס' 14
ישיבה שלא מן המניין
אשר התקיימה ביום ג' – 9.7.2019, שעה 20.00
ו' בתמוז תשע"ז
בחדר דיונים ע"ש רכטר - בבית לוי
רשמה: שוש בלו

	<u>השתתפו ה"ה חברי מליאה:</u>
סרג' קורשיא	ראש המועצה - היו"ר
כרמית נופך מוזס	חברת מועצה
אניק זבליק	חברת מועצה
עמיקם כהן	חבר מועצה
יונתן גלפנד	חבר מועצה
אמירה זוכוביצקי ברוך	חברת מועצה
נתנאל הירשנזון	חבר מועצה
	<u>נכחו בישיבה</u>
עו"ד דני שוויץ	יועץ משפטי
<u>נעדרה:</u> גבי יעל לוי	גזברית המועצה
	<u>אורחים חברי ועדת תרבות:</u>
עדי - בית וייל	
אורנה פדהצור לרר	
אהובה יצחקי	
מיכל רוזנבך	
שרה'יה לוכסמבורג	
יעל צוקר	
אורלי פלד	
	<u>מנגנון:</u>
משה שוהם	
אירית תלם	
דורון גודר	

על סדר היום:

← הצגת תכנית אסטרטגית חדשה לבית וייל ע"י דורון גודר.

הצגת תכנית אסטרטגית חדשה לבית וייל על ידי מר דורון גודר

סרג' קורשיא-ראש המועצה-היו"ר:

שלום לכולם, אני פותח את הישיבה - ישיבת מליאה מס' 14, שלא מן המניין. התכנסנו היום לדון בנושא בית וייל. נערוך עתה סבב הכרות עם חברי ועדת התרבות והחברים הנוספים מסביב לשולחן -

*** הנוכחים מציגים את עצמם ***

עדי גולן - מנהלת את מרכז בית וייל

מיכל רוזנבך - חברת ועדת

אורנה לרר פדהצור - חברת ועדת תרבות

אהובה יצחקי - בועדת תרבות ומנהלת את קבוצת התיאטרון בכפר

יעל לב ארי

שרהליה לוכסמבורג

יעל צוקר - חברת ועדה

משה שוהם

אורלי פלד

אירית תלם

דורון גודר

נציג לכם היום את העבודה שדורון גודר עשה. דורון השקיע שעות רבות ומאמץ רב בעבודה יסודית זו.

אני אציג רקע שחברי המועצה מודעים לו ועל מנת שגם אתם תבינו את המצב שבו אנחנו שרויים עתה; תקציב המועצה בשנת 2018 היה 38,824,000 ש"ח, כאשר ההכנסות היו 29,555,000 מיליון ש"ח. ההפרש של 9,000,027 נלקח מקרנות שהיו למועצה. הקרנות האלה היום כבר לא קיימות, גם שם היינו במינוס והיינו צריכים לעצור.

ב-2019 ההכנסות עלו מעט והיו 30,021,000 מיליון, ההוצאות ירדו ל-36,502,000 כאשר אנחנו מתכננים לרדת עוד ברזרבות ובקרנות אנחנו אמורים לקבל 6,000,800 שהן תלויות עסקאות או היטלי השבחה שנצליח לקבל עד סוף השנה, כאשר כבר קבלנו חצי מיליון ש"ח ואנחנו נמצאים בסביבות ה-3.2 מיליון ש"ח, כלומר שיש לנו עוד להשלים כדי לגמור שנה מאוזנת.

ניתן לומר שהנושא של הקרנות הוא לא דבר שיש לנו 'בכיס', ואנחנו מצפים לקבל עוד. לצערנו, ניתן לראות שהמועצה נמצאת בגרעון שוטף באופן קבוע, אלא אם כן ייכנסו כספים מהקרנות ומה

שייכנס לקרנות לא אמור ללכת לשוטף. הכסף שייכנס לקרנות אמור ללכת לבניית בית ספר, חצר כושר וכל מה שידוע כתשתיות.

יש לנו הרבה דברים שאנחנו מחויבים לעשות בכפר, כמו למשל יש תקלות או בעיות במזגנים בבית וייל שנדרשנו לתקן אולם ארך זמן כדי לבחון מאיפה עלינו למשוך את הכסף וזו המציאות שנכנסנו אליה.

איך אנחנו רואים את התרבות בבית וייל?-

- המועצה מחויבת להמשיך ולטפח את התרבות בכפר. זה מה שמנחה אותנו.
- אנחנו נמשיך לסבסד את התרבות אבל באופן יחסי למה שיש לנו ; אם בשנים הקודמות סבסדו את התרבות ב-1.8 מיליון - הרי שהיום אין לנו את הכסף הזה ויש לכך השלכות.
- אנחנו נכנסים להתייעלות כלכלית בתחומים רבים במועצה, גם בכוח אדם, גם בתפעול ובעצם אני רוצה להוביל מהלך של תמיכה לאורך זמן.
- המועצה הולכת לקראת תוכנית הבראה/תוכנית חומש תלת שנתית שעליה אנחנו שוקדים עתה.

בתחילת ינואר התחלנו בתוכנית הבראה, כאשר דורון גודר הוביל אותה והגענו למסקנה חשובה, לגבי תעריף הפעלה בבית וייל, שעלותו בסך של 350 ש"ח לשעה ועד היום איש לא בחן את הנתון הזה ; כידוע לכל יש לנו עובדים, יש מזגנים, יש חשמל, ויש הוצאות אחזקה. אנחנו עובדים כ-9000 שעות פעילות בשנה והוצאות התפעול מגיעות לכ-3.2 מיליון ש"ח.

הפעילויות במרכז וייל הן :

- תיאטרון
- קולנוע
- קונצרטים
- קתדרה
- שעת סיפור
- מועדון +
- מקהלה
- חוג תיאטרון
- חוגים שונים
- שכירות חדרים/מתקנים
- בית ספר לאומניות המוזיקה

אומר לגבי הספירה ועל מנת להפריך את השמועות בכפר לאחרונה, בקשנו לבדוק מה קורה בספריה. לאחר בדיקה התברר לנו שבשעות הבוקר בימים ראשון עד חמישי, מבקרים כ-20 אנשים בספריה והסקנו מכך שלא כדאי לנו להעסיק עובד בתשלום, בייחוד כשאנחנו מבקשים להתייעל ולחסוך. על

כן הגענו למסקנה שאנחנו מפעילים את הספריה רק בשעות אחר הצהריים בכל יום. אם נידרש להפעיל את הספריה כדי לתת מענה לדרישות בית הספר והגנים - נתארגן בהתאם. חשוב להדגיש שבמקביל קנינו והוספנו ספרים בספריה ואף הרחבנו את ההיצע, כך שלצערנו הכל זה רק שמועות, כי אנחנו עשינו הכל כדי לתת את השירות כנדרש והטוב ביותר.

גב' שרה'לה לוכסמבורג:

האם פלחתם את קבוצות האנשים שמגיעים לספריה לפי גילאים או שזו בעיקר האוכלוסייה המבוגרת?

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

לאחר בדיקה התברר לנו שבשעות אחר הצהריים מגיעים כ-90 איש במשך השבוע. אחר הצהריים כשהילדים בחוגים, יש מחזור גם של הורים בספריה ולכן החליטו במקום להשאיר את זה פתוח גם בוקר וגם אחה"צ, לפתוח כל יום אחר הצהריים.

גב' אהובה יצחקי:

איפה מתפרסמות ההחלטות שלכם?

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

ההחלטות מפורסמות באתר המועצה. כל ישיבה מפורסמת באתר. הפרוטוקולים מוצגים חודש אחרי הישיבה.

בנוסף, מדי שבועיים יוצא מייל מראש המועצה עם כל העדכונים לתושב.

דורון גודר יציג את הנושא בהרחבה.

מר דורון גודר:

בעקרון, עשיתי עבודה כלכלית שלא נכנסה לנושא התרבות מאחר שזו זירה אחרת לגמרי, אבל היא ערכה ניתוח פעילות של בית וייל בהיבט כלכלי וכספי וקבלנו תמונה מפורטת של מה קורה בכל הפעילויות שאנחנו עושים בבית וייל, כאשר אעבור על כל פעילות ואסביר לכם תחילה את העקרון של העבודה. אני מאמין שברגע שתבינו את העקרון תוכלו להפעיל אותו לכל החלטה שתתקבל. כמו כן עדי ואני בנינו מערכת ממוחשבת שמאפשרת לנו לעשות סט פעילויות שכולל תיאטרון, קולנוע, קונצרטים, רוצים לעשות. כלומר אם אנחנו מחליטים לעשות סט פעילויות שכולל תיאטרון, קולנוע, קונצרטים, מקהלה, חוג תיאטרון, שכירת חדרים, שעת סיפור, של כל פעילות בהיקף מסוים, אנחנו יכולים לדעת באופן מידי את התוצאה הפיננסית של המערך. מכאן ניתן להבין שתמהיל הפעילויות שלנו הוא זה שיגרום לכך, האם נרוויח יותר או פחות, או אם נצטרך לסבסד יותר או פחות מאשר 1.5 מיליון ש"ח שמסובסדים היום. כוונתנו בעבודה זו הייתה לראות- איך מצליחים להוריד את הסבסוד. היה עקרון אחד בכל העבודה הזאת והוא, שראינו שיש פה איזה שהיא סתירה, כאשר מצד אחד אמרנו שאנחנו רוצים תרבות בכפר ומצד שני אמרנו שהמועצה לא יכולה לממן את זה, כי אין לה כסף, בשל 'הקופה שהתרוקנה'. ואז עלתה השאלה איך פותרים את הסתירה הזו, כאשר ההבנה וגם ההחלטה היו, שלא בהכרח, המועצה היא זו שצריכה לסבסד את כל מה שקורה בבית

וייל ואם אנחנו במערך אחר, בהסתכלות אחרת, במבנה ארגוני אחר, בסוג פעילות אחר נגרום לכך שבית וייל יוכל להחזיק את עצמו לפחות חלקית, כי אז העומס על המועצה יירד. אנחנו רוצים להיכנס לתהליך שבית וייל יתופעל אחרת וההכנסות שלו יגדלו ובהמשך אומר גם איפה הן יכולות לגדול ואיזה פעילויות מסוכנות לסבסוד, ואם התהליך הזה יצליח, כי אז לאורך זמן נראה שהסבסוד ילך ויירד ובית וייל יתרום יותר לתחזוקה של עצמו.

ראיתם בשקף הראשון את הנתונים של ה-3.2 מיליון של ה-9000 שעות ושל ה-350 ש"ח לשעת פעילות מאיפה זה נובע? - 3.2 מיליון הן ההוצאות שלנו שמתחלקות כך:

← 1 מיליון ש"ח לשכר.

← 1 מיליון ש"ח לתחזוקה, לתב"רים שכוללים תיקונים שצריך לעשות.

← 1.5 מיליון ש"ח סבסוד.

ביחד הם כוללים 3.5 מיליון ש"ח. הורדנו מזה 300 אלף ש"ח שזה אירועים, כשהמועצה עושה חגיגות, טכסים וכדו', שלא שייכים לבית וייל, כי אירועים אלה עושים רק כשרוצים.

לכן סך הכל ההוצאה הקבועה היא 3.2 מיליון ש"ח. מי צריך לשלם את ה-3.2 מיליון ש"ח? - בעקרון, צריכים לשלם את זה כל אלה שמשתמשים, שעושים אירועים. אם לוקחים את ה-3.2 מיליון ש"ח ומחלקים ל-9000 שעות, מקבלים שכל שעה עולה 350 ש"ח. ואז בדקנו את כל הפעילויות וראינו שיש פעילויות שמפסידות כסף אבל אסור לחסל אותם. הסיבה היא שגם פעילות שמפסידה כסף יש לה תרומה ל-3.2 מיליון ש"ח. זה מה שנקרא תרומה להוצאות הקבועות. זאת אומרת, שאם ניקח את החוג שמפסיד ונסגור אותו, הרי שהסבסוד יעלה וההפסדים יגדלו. ברוח זו בדקנו את כל האירועים וראינו שיש דברים שבאמת נכנסים לקטגוריה של תרומה לקבועות והפתרון שם הוא להגדיל את ההשתתפות. הכוונה, שאם בסרטים למשל אנחנו מרוויחים, אבל האולם לא מלא ויש הוצאות של תחזוקה, חשמל ומיזוג ואם נצליח להביא עוד 50 אנשים לכל הצגה או סרט - הרי שנרוויח יותר. בהצגות המצב הוא כזה, שלא משנה מה נעשה נפסיד כסף ובכל סיטואציה שנרצה לפתור ועל כן ההצגות היא דוגמה טובה לפעילות שצריך לסגור, אלא אם כן תהיה החלטה מנהלתית אחרת. ולמה? כי הצגה עולה 30 אלף ש"ח, האולמות מלאים ועל כל הכרטיסים שמוכרים מקבלים בסביבות 22 אלף ש"ח וזה אומר שלא משנה מה שנעשה, אבל בהצגות נפסיד כסף.

גב' אניק זבליק:

זה נובע מהעובדה שהאולם קטן ואין הרבה מושבים.

מר דורון גודר:

זה נובע מכך שאנחנו נמצאים בתוך מה שיש לנו ובבית וייל יש 270 מקומות באודיטוריום, יש לו גג מזכוכית שבקיץ מחמם את כל האולם הגדול הזה ועלויות המיזוג הן גבוהות, כי המיזוג ישן וזו המציאות במקום.

מר עמיקם כהן:

מה ההכנסות סך הכל בבית וייל? אני מבין מכאן, שיש 2 מיליון ש"ח הוצאות מעבר לנושא של הסבסוד והמשמעות היא שאם אנחנו מסבסדים עוד ב-1.5 מיליון ש"ח והעסק הזה לא מביא עוד

רווח אלא שהוא מאוזן בסיכומו של דבר, הרי ההכנסות שאנחנו מקבלים שם בסך הכל הם 2 מיליון ש"ח.

מר דורון גודר:

ההכנסות הן בסך של 6.8 מיליון ש"ח, אבל יש הכנסות שהן קטנות מה-6.8 מיליון ש"ח ב-1.5 מיליון ש"ח, שעליהן נרחיב בהמשך.

לצורך העניין בדקנו את כל הפעילויות ועשינו תוכנית פעולה, כאשר אמרנו שתוכנית הפעולה צריכה להיות כזאת שבכל הפעילויות, חוץ מפעילויות שאין סיכוי שנעביר אותן לרווח, צריכים להגדיל את מספר המשתתפים; יש פעילויות למשל, שאם נגדיל את הפעילות, נפסיד יותר, כמו למשל פעילות הטיולים במועדון +60. כל טיול שנוסיף למועדון +60 ההפסד שם יגדל, כי ההשתתפות כל כך קטנה והעלות גדולה, ששם אין הגיון להגדיל את ההשתתפות, אבל יש הגיון לסגור את הפעילות או לא לעשותה.

קריאה:

אפשר לקחת תשלום גבוה יותר מהאנשים.

מר דורון גודר:

אני לא רציתי ללכת לכיוון הזה, שקל להגיד וקשה לבצע. אני גם לא הבאתי פתרון שאומר - 'להעלות את המחיר לחוגים'. חשבתי שמכיוון שהמחירים הם מחירי שוק, קל מאד להגיד זאת אבל הנחתי שאי אפשר לא להעלות את המחירים של החוגים ואולי אפשר 'בשוליים', הגם שזה לא חלק מהתוכנית, גם לא עליית מחירים.

במערכת שבנינו - אנחנו יודעים היום את התרומה של כל אחת מהפעילויות האלה להוצאות שלנו. מה קרה בעבר? - כאשר לקחו את חישובי הרווח והפסד של הפעילויות בבית וייל, לא לקחו את ההוצאות הקבועות, דהיינו לא לקחו את החישוב של ה-350 ש"ח האלה ולכן התנהלו בתוך כל הפעילות של בית וייל כעוורים, כי אמרו שהמועצה היא שמשלמת. ברגע שמסתכלים על כל התמונה, כולל כל ההוצאות הקבועות - התמונה השתנתה. והיום, אפשר לראות שכמעט כל הפעילויות מפסידות. בסך הכל, כל ההפסד הוא 1.5 מיליון ש"ח. על כן אמרנו, שבגדול, נחלק ל-2:

- יש פעילויות שאם נגדיל את מספר המשתתפים (ואיני מדבר עתה על עליית מחירים כרטיסים וכדו' או לקחת יותר מהחוגים) - הסבסוד ירד. יש פעילויות שאם נמשיך אותם - ההפסד שלהם יהיה מקובע וזה יהיה חלק מהסבסוד. אם נחסל אותם, מיד נרוויח כסף. כמו למשל הצגות, שבהם אנחנו מפסידים כ-120 אלף ש"ח בשנה על 7 הצגות.

אם אתם תחליטו שאתם לא רוצים לעשות הצגות או לא עושים הצגות, ומי שרוצה לראות הצגה ילך למקום אחר, ואז הסבסוד יירד באופן מיידי ב-120 אלף ש"ח.

הרעיון להביא את ועדת התרבות לכאן הוא כדי שתבינו את העקרונות של הרצון להוריד את התמיכה של המועצה בבית וייל, כאשר בית וייל יחזיק את עצמו ומה צריך לעשות; כך שיש פעילויות שתצטרכו להגדיל את כמות המשתתפים ויש פעילויות שתצטרכו לבחון את בעיית ההפסד ואי אפשר להגדיר את הפעילות הזאת כהפסד נבדל, שכן יש פעילויות שמפסידות כסף אבל אסור לסגור אותן בגלל התרומה לקבועות ואי אפשר לעבוד בגדול. לכן עשינו את המערכת הממוחשבת הזאת - כל פעילות היא בפני עצמה. אם יש פעילות שמפסידה כסף ונעשית באופן בלעדי בבית סניור כמו

למשל ביום חמישי בין השעות 4-2 שבגלל זה פותחים את בית סניור וכך נדרשים לפתוח את המזגנים החשמל וכדו' - זה אומר שאפשר לסגור פעילות זו, אם רוצים. זה גם מפסיד כסף וגם סגירה תחסל מיד את ההוצאות המשתנות, כמו מיזוג, חשמל וכדו'. הגם שזה לא יחסל את כל ההוצאות הקבועות, כי לא מפטרים עובדים והתחזוקה תהיה וגם התב"רים יישארו, אבל חלק מההוצאות יירד. אם נעלה על מסלול כזה, תראו תהליך - כשההוצאות הקבועות הולכות ויורדות, ההכנסות עולות ואחרי תקופת זמן מסוימת תראו שהסבסוד יהיה בתהליך של ירידה. אם תלכו על פי הקו הזה, תראו שלאט לאט הסבסוד יורד ומרכז הכובד של אחזקת בית וייל עובר מהמועצה, שעד היום תחזקה את בית וייל למרכז וייל עצמו.

הרחבתי על כך ואתם מוזמנים עתה לשאול שאלות?

מר נתנאל הירשנזון:

האם יש נתונים ספציפיים על כל פעילות?

מר דורון גודר:

כן, יש פה את טבלאות האקסל שאפשר להציגם כאן וכך תראו את כל הפעילויות.

גב' שרלה לוכסמבורג:

לפני שניכנס לפירוט הטבלאות ומקומם חשוב, אני חושבת שרובנו בחרנו לחיות במקום כמו כפר שמריהו בגלל אופי החיים פה - לא בגלל הגינות ולא בגלל היתושים וגם לא בגלל הפקקים בצומת בבוקר. ישוב שמתנהל בצורה עצמאית ולתושבים יש זכות להשפיע, זאת בחירה בדבר שהוא די ייחודי בארץ ולפחות אני ורבים כמוני שאני מכירה בכפר, זה היה המניע שלהם לבוא לכפר. מה בונה את חיי הקהילה - בית ספר וחיי תרבות. בכל השאר, עם בית וגינה - יכולתי לעשות במקום אחר. את האנשים, את המרקם האנושי, את מערכת החינוך פה ואת עולם ההווה התרבותי שפה, כולל השיתוף של התושבים וחיי המקום - אני לא בטוחה שהייתי מקבלת במקום אחר עם התנאים האלה וזאת לפחות נקודת המוצא שלי.

זה יפה ומוערך שקראתם לנו לשיבה הזאת ואתם נותנים לנו להביע את קולנו ודעתנו. בעוונותיי הרבים, הייתי מהראשונות שבנו את הפעילות בבית וייל לפני 22 שנים. כאשר התחלנו את הפעילות, אני זוכרת שה'מנטרה' הייתה, שזה לא עסק. מפעל תרבותי הוא לא עסק. ואין מפעל תרבותי שמחזיק את עצמו, לא במדינת ישראל וכנראה לא בשום מקום בעולם. המשפט שאתה רוצה להביא את בית וייל למוסד שיחזיק את עצמו, בעיניי הוא אוטופי וזה לא משהו שיכול לקרות בהווה שאני מכירה, כי תרבות בדרך כלל מסובסדת על ידי עיריות, על ידי מועצות ואחרים. נקודת המוצא שלי היא, שאני מקבלת את זה, שאנחנו צריכים לעשות חשיבה בסיעור מוחות - איפה מתייעלים, אבל להביא את מרכז וייל למקום שישא את עצמו בעצמו - קשה לי להאמין.

מר דורון גודר:

אני מכיר את התיזה הזאת, אני מכיר את הגישה הזאת ואני לא רוצה להתווכח עליה. זאת גישה ויש גם גישות אחרות - אם כן/לא צריך לסבסד תרבות. בדקנו אם זה נכון והאם מרכז וייל הוא באמת מרכז התרבות של הכפר. זה אומר, שאם בית וייל הוא מרכז התרבות של הכפר, צריך לראות

שמתוך 2400 תושבים, נניח כחצי מהתושבים מגיעים לבית וייל. ואני שואל: כמה אנשים מגיעים לפעילויות של בית וייל?

גב' שרה'לה לוכסמבורג:

עד לפני שנה הגעתי כמעט לכל ההצגות, אני גם מגיעה לכל הסרטים ואני רואה שרוב האולם הם אנשים מהכפר. אני לא סופרת אותם.

מר דורון גודר:

אנחנו לא דברנו בסיסמאות אלא שהלכנו ובדקנו כל שם (שם פרטי, משפחה ומקום מגורים) וספרנו 200 אנשים מכפר שמריהו, שיכולים לבוא למספר פעילויות - גם להצגה או לסרט. אבהיר, שכ-200 אנשים מכפר שמריהו מגיעים לבית וייל, שחלקם גם מגיעים להרבה אירועים. 600 אנשים מגיעים מבחוץ, ואני לא נגד האנשים שמבחוץ, משום שהגידול במספר האנשים לפעילויות האלה צריך לבוא מבחוץ וגם מבפנים. ככל שנצליח להביא יותר אנשים, גם מבחוץ וגם מבפנים והם יתרמו את התרומה הכספית שלהם, כך הסבסוד יירד. כלומר שהפוטנציאל לגידול הפעילויות הוא לא רק מאנשי הכפר, אלא שהוא גם מבחוץ. חשוב שתדעו, שכאשר אומרים 'זה המרכז התרבותי של הכפר, עליכם לדעת שרק 200 אנשים מהכפר מתוך 2400 תושבים מגיעים למרכז וייל אבל פי שלוש מכך מגיעים אנשים זרים. לכן, כשיש פעילות שאנשי הכפר לא משתתפים בה ומפסידים כסף, כי אז אתם לוקחים את כספי משלם המסים של כפר שמריהו ומממנים אנשים שמגיעים מהוד השרון, מרעננה, מאבן יהודה וממקומות אחרים בארץ.

גב' אורנה פדהצור לרר:

בשום מקום בארץ אין פעילות תרבותית בלי סבסוד.

מר דורון גודר:

אני מסכים לסבסוד, אבל את תושבי הכפר. אם יש אירוע שתושבי הכפר לא משתתפים בו והמועצה מסבסדת ומפסידה כסף - האם הדבר נשמע הגיוני??

גב' אורנה פדהצור לרר:

מצד שני, יש הרבה מאד פעילויות, שאם לא היו באים מבחוץ, כי אז הפעילות הזאת לא הייתה מתקיימת.

אני מאד מעריכה את העבודה שעשית ובדקת, שכן הסתכלת על זה כמרכזי רווח על כל אחת מהפעילויות, ואני באמת חושבת, כשם שאני גם עושה זאת בעבודתי, כשאני באה לקבל החלטות או לבדוק מצב - קודם כל צריך ללכת לעובדות. זה שעשו כאן חישובים שלא עשו אף פעם - זה דבר מבורך, כי אי אפשר ללכת 'כעוורים, לגשש וללכת על 'כאילו'. אלה דברים שבהחלט היה צריך לעשותם, אבל זו צריכה להיות התשתית ומפה אפשר לראות - כמה מסבסדים.

מר דורון גודר:

אני נתתי לכם תשתית כלכלית וכלי ממוחשב.

מר נתנאל הירשנזון:

לגבי נתון שנאמר, והדבר היחיד שהיה מאד מעודד, שקיים פוטנציאל אדיר בתוך הכפר עצמו, שצריך לשתף את כל התושבים בלבטים האלה. אם אתם כפר שיהיה בו מרכז תרבות וזה חשוב, ולדעתי, גם בתור אדם שאינו משתתף בפעילויות האלה, אני מוצא את זה כדבר מאד חשוב ואני אקח על עצמי כן להשתתף.

גב' אורנה פדהצור לרר:

אני מסכימה עם שרה'לה, שזה אחד היסודות וצריך לשתף את התושבים בלבטים אלה, כמו באסיפה או בשאלון.

גב' אניק זבליק:

אני מתחברת למה שאמרת ואני רואה את העבודה המבורכת מאד שדורון עשה, כשהוא עשה לנו שיקוף של המצב וסביב השיקוף והפילוח הזה אנחנו אמורים לקחת את הדבר הזה בתור מתנה ולבנות איזה שהיא תוכנית עבודה לשנים הבאות - כמו רפרטואר, איזה קהל אנחנו רוצים, מה חסר לנו ואיך אנחנו מנגישים את בית וייל לקהלים שלא חשופים אליו.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני מבקש להפנות תשומת לבכם, כי גם כתבתי פה, שהמועצה תמשיך לסבסד. צריך להבין שזה כמו משק בית - כשיש לך - אתה נותן, וכשיש לך הרבה - אתה נותן המון. כשאיך לך הרבה - אתה נותן באופן יחסי.

למעשה, אנחנו באים ממקום שאנחנו מבינים שנמשיך לסבסד ואנחנו רוצים לסבסד באופן יחסי, כי אנחנו רוצים להמשיך לאורך זמן. למעשה, אף אחד פה מחברי המועצה או אף אחד מתושבי הכפר אינו מסוגל להגיד לי, מה יהיו ההכנסות של המועצה מהיטלי ההשבחה בעוד שנה, כי אנחנו עומדים עם תב"עות שאיננו יכולים ליישם, כמו הנוריות, שזו תב"ע שאפשר להגיש תוכניות ואישורים רק לאחר שמסיימים את התשתיות, כאשר התשתיות בנויות עלותם מגיעה לכ-33 מיליון ש"ח. מכאן שאין לנו כסף לתקן מזגנים או נזילת מים בבית וייל. צר לי שאני אומר כך את הדברים, אבל חשוב שיובן, הגם שאין לנו עניין לעשות 'חשיכה' על התרבות, אבל אנחנו צריכים לחיות עם מה שיש לנו לאורך זמן. לצערי, אני חי את המצב כל הזמן - 24/7 וקשה לי לדעת שעלי לתקן משהו ואין לי הכסף הנדרש. קשה לי להסביר למשתמשי בית וייל מדוע אין מזגן במשך שלושה שבועות וברור לכם עתה, שהמצב הוא שאין כסף למועצה.

אנחנו שתפנו אתכם היום על מנת שתבינו שקשה לנו במיוחד, ובעיקר להיכנס ל'פינות שכואבות והן כואבות לי במיוחד, כאשר מישהו שואל אותי: אם סוגרים את בית המוסיקה - חשוב לי להבהיר שאני לא סוגר את בית המוסיקה, אבל אני צריך לראות - איך אני מחזיק את בית המוסיקה, כי אנחנו בבעיה.

גב' שרה לוכסמבורג:

אנחנו צריכים לחשוב, איך אנחנו לוקחים את החוזקות ומשכפלים אותן, עם הסרטים, ההצגות ושאר החוגים.

גב' אורלי פלד:

אני מורה לאומנות במרכז וייל ויש לי הערה קטנה על מרכז המוסיקה ואומר שיש בין המדריכים אנשים שמעבר לעבודה היומיומית שלהם תורמים הרבה מזמנם.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני בהחלט אתייחס לזה ויש שקף מפורט על מה שהם תורמים לנו בשווה כסף.

גב' אורלי פלד:

אני לא מדברת על כסף אלא שאני מדברת על תרומה לקהילה בשווה כסף.

גב' כרמית נופך-מוזס:

אומר שכאשר התחלנו להיכנס לכל העניין של ההבנה של התרבות, חלקנו נפגשנו עם מקבילים אלינו בעיריית הרצליה ובעיריית תל-אביב. אכן נכון שכולם מסבסדים תרבות, אבל את המרכזים עצמם לא תמיד מסבסדים. כלומר שאם עוברים התייעלות נכונה, בין אם זה הצגות או ילדים שמרוויחים עליהם כסף, כמו למשל בהתייחסות לילדים מגילאים 0-18, הרי שכמעט שאין לנו כלל התייחסות בבית וייל, לא מבחינת חוגים, הצגות, סטנד אפ ודברים כאלה שיכניסו את הקהילתיות. מרכז וייל כמקום של חוגים, כשמבחינתי כל חדר חייב לעבוד, כל זמן שמרכז וייל פתוח. ברגע שיש חדר אחד ריק - זה אומר שאפשר להפסיד, כי עולה לממן אותו בכ-350 ש"ח לשנה, גם כשיש או אין שם מישוהו. אני מנסה לומר שתרבות צריך לסבסד ואני מסכימה עם הגישה הזאת לגמרי, וגם אם מפסידים מאירועים כמו ביום השואה, יום הזכרון או כמו אם נחליט לקחת החלטה על הצגות שחלקן יהיו/לא יהיו, הרי שיש למשל את ההצגות של הבימה, שעולות הרבה יותר, מבחינת כמות השחקנים שמגיעים, כמו הציוד שנכנס, כי זה עולה כ-15 אלף ש"ח על כל הצגה.

גב' עדי גולן:

עושים זאת כבר מזמן. ובכל מקרה, אפשר לקחת פחות הצגות.

גב' אניק זבליק:

חשוב שייאמר שהכל מתחיל ונגמר מזה שאנחנו צריכים חשיבה מחודשת על אופי התרבות ומגוון הקהלים שאנחנו פתוחים אליו.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני מבקש להיכנס לשורת התיאטרון בטבלה, ולומר שכאן ניתן לראות שאנחנו מפסידים 128 אלף ש"ח במספרים של 2018, לעומת פעילות הסרטים שבה אנחנו מרוויחים (הרווחנו כ-56 אלף ש"ח). אני מציע שנגביר את פעילות הסרטים, ונשלב עוד סרטים ואז נוריד את התיאטרון על מנת לראות איפה ניתן להוריד ולהרוויח ואיפה להעלות ולהרוויח.

קריאה:

האם ניתן להפעיל את בית וייל להצגת סרטים באמצע היום בשבת?

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אנחנו בעד. זה רעיון אדיר.

גב' עדי גולן:

היו לנו נסיונות לעשות סרטים גם בבקרים וגם סרטים כפולים אבל אין מספיק קהל.

גב' אניק זבליק:

אני חושבת שנכון שבית וייל יעבוד גם בשבת. זה הפסד אדיר של כסף.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

יובהר שיש פה משחק עדין בנושא הייעוד של בית וייל. בית וייל נבנה לפני כ-22 שנה ונחתם הסכם עם השכנים שהגביל את הפעילות ועל מה שניתן לעשות בבית וייל. אנחנו מנסים לשחק במגרש הזה, מבלי לפגוע בשכנים, מבלי שיהיו בעיות חניה. אנחנו הולכים על חבל דק.

יעל לב ארי:

לצורך הלמידה והייעוץ חשוב שלא נלך לתל אביב או הרצליה, וצריך ללכת דווקא לישובים קטנים, שדומים באופיים לשלנו.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

במסגרת תפקידי נסעתי לפני שני ישובים. הייתי ביסוד המעלה במועצה המקומית, ששם יש 2000 תושבים, כאשר יש שם ארנונה, השתתפות ממשרדי הממשלה וההוצאות, ולא מעניין אותם שם - מה יגידו השכנים ומה יגידו התושבים, כי הוא עובדים באופן מאוזן.

מהשקף המוצג לפניכם, ניתן לראות שהתרומה לשעה, ברוב הסרטים היא חיובית, הפעילות היא מבורכת וכדאי להעצים אותה.

גב' אמירה זוכוביצקי-ברוך:

למעשה, דורון איפשר לנו להבין את הנתונים, כי בסופו של דבר צריך להבין שאין סיבה שהמקום הזה לא ינוהל כעסק קטן שיכול להחזיק את עצמו ועדין לתת שירות מצוין וגם זה עוזר לנו מאד לפלח ועכשיו לחשוב קדימה - מה אנחנו יכולים עוד לתת לתושבים ומה הם צריכים יותר- שהנוער ירצה יותר להגיע, או שאנחנו או אחרים נרצה לבוא ואלה פעילויות ירצו יותר, כמו למשל בקיץ, להקרין סרט בחוץ.

גב' אניק זבליק:

אנחנו כבר עובדים על פעילות חוץ. ואני חוזרת ואומרת את מה שכבר אמרתי, שזה נותן לנו בסיס לעשות תוכניות מושכלות ולהנגיש את בית וייל לציבורים רחבים יותר.

גב' עדי גולן:

בנושא קונצרטים, ההסדר הוא עם שכירות אולם.

רו"ח יונתן גלפנד:

נאמר שבנושא קונצרטנים משלמים על שכירות אולם וזה בדיוק ההבדל בין הצגה שהיא הפסדית שלא משלמת ועל כן אני חושב שעלינו להתייחס לזה כמתקן שצריכים לשכור. כמו למשל חוגים, ואני יכול לומר שאני 'אוהד' מספר אחד של חוגים כי ילדי משתתף בהרבה חוגים ושם משלמים אחוז גבוה מההכנסות, כי הם מקבלים שכירות בחינם (הגם שכוונתי לא לתקוף את זה), אבל הקונספט שזה מתקן שצריך לשכור אותו, אני חושב שזו נקודה שכל הזרקורים צריכים להיות מכוונים אליהם.

גב' אניק זבליק:

חשוב שיהיה מפגש אינטרסים, כי לא כל תיאטרון יבוא לשכור את האולם כדי לעשות הצגה. צריך כל פעם למצוא את מפגש האינטרסים הנכון וזו צריכה להיות נקודת האיזון ולא לקחת ממודל שמתאים לדיסציפלינה אחת ולהקיש ממנה דיסציפלינה אחרת, כי זה לא בהכרח יעבוד.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

נסתכל עתה על נתוני הקתדרה - זה עסק טוב והייתי שמח אם יכולנו לשכפל אותו. אודיטוריום שכירות - יכולנו להרוויח הרבה יותר לפי שעות לכנסים, הרצאות וכדו', אם היינו משווקים אותו יותר לגורמים מבחוץ. צריך לזכור שיש לנו אולם אודיטוריום שהוא מאד אטרקטיבי, אבל בית וייל הוא לא כל כך אטרקטיבי, כמו למשל לשווק של כנס עובדים. ייתכן שעלינו לבחון איך אנחנו מצליחים עם המעט שיש לנו ליצור אווירה שנוכל לשווק את המקום ליותר פעילויות ועסקים.

קריאה:

זה יותר נושא של שיווק ואיך אתם משווקים את זה.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

בודאי, זה גם נושא של שיווק.

גב' אניק זבליק:

וחסר לנו בית קפה שיהפוך את זה ליותר אטרקטיבי.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

שעת סיפור - זה הפסד של כסף.

מר נתנאל הירשנזון:

זה שולי. זה שירות לתושב.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני רק מציג עתה את הנתונים, הגם שאני חושב כמוד.

קריאה:

אפשר גם לחפש מתנדבים מהכפר שיעשו את 'שעת סיפור'.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

כמו כן את מועדון פלוס 'לסדרות יום שני'.

גב' עדי גולן:

אבהיר שאחת לשבוע יש סדרה של שעה וחצי, עם מרצים לא יקרים שעלותם נעה בין 1000-1500 ש"ח ויש גם את ימי חמישי שנקרא 'מפגשים', שמתקיימים בבית סניור, מעין מופעים קטנים וסוג אחר של הרצאות. ויש משהו שנכנס בשנתיים האחרונות כמו הרצאה וסרט שזה תופס את האולם בימי שלישי, אחת לשבועיים.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

בשקף שלפניהם, מ'סדרות של יום שני של הכפר ניתן לראות כמה אנחנו מפסידים מכל אחת מהפעילויות, כאשר בסיכומו של דבר אנחנו מפסידים 82,000 ש"ח. כאשר מצד אחד, המבוגרים לא יכולים לנסוע למקום אחר, זה קהל שאיננו יכולים לפגוע בו אלא חייבים לשמור עליהם. חשוב לדעת שחלק גדול מהאנשים שבאים לפה, הם לא מהכפר.

גב' אניק זבליק:

אנחנו מסבסדים אנשים מבוגרים שיש להם זיקה לאנשים מהכפר (כמו כאלה שגדלו כאן ועזבו ויש כאלה שגדלו בנורדאו וגם את זה צריך לקחת בחשבון) כי זה חלק מחיי החברה של האנשים המבוגרים כאן.

מר נתנאל הירשנזון:

האם בסך הכל בפעילות הזאת יש 30 איש?

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

בערך כך.

גב' שרה'לה לוכסמבורג:

אני מנסה לרדת לרזולוציה, כי גם אני מאד אוהבת את הקורסים של קתדרה ואני עוקבת גם מה יש בקורסים של מועדון פלוס. למעשה, מבחינת התכנים מועדון פלוס זה די דומה למה שיש בקתדרה. אז למה לא להגדיל את הקורסים של קתדרה שהם בכל מקרה רווחיים, כי אותם אנשים שהם גם בני 70-80 באים לקתדרה ולעומת זאת אנשים יותר צעירים לא באים ובמשך שנים ואנחנו מדברים על כך שלא באים למועדון פלוס מעצם ההגדרה.

מר דורון גודר:

תושבי הכפר לא באים לקתדרה.

גב' עדי גולן:

אני חייבת לציין שזה לא תלוי בנו, כי קתדרה זה גוף פרטי שפנה אלינו. קתדרות משקיעים בשיווק וזה המון כסף והכל פה מתחיל ונגמר בשיווק.

גב' אמירה זוכוביצקי-ברוך:

אני חושבת שהרבה אנשים לא יודעים על קתדרה.

גב' יעל לב ארי:

אני לא יודעת איזה קהל מגיע פה לקתדרה ומאיפה. אני משתתפת בקתדרה כבר הרבה שנים ומאז שהפסיקו פה הקורסים שמעניינים אותי, אני משתתפת קבועה במוזיאון הארץ והאולם שם מפוצץ.

גב' עדי גולן:

זה שיקול שלהם, כי אולי מגיעים לפה קורסים לא יעילים.

גב' אניק זבליק:

אני מציעה שתפגשי את תמר למפגש עם נשות ועדת תרבות שמכירות את הפעילות שלה.

גב' שרה ל'ה לוכסמבורג:

יש קורסים שחוזרים על עצמם וזה לא שמביאים את הקורסים מה'בלוק באסטר'. אני חושבת שאם היינו עושים את זה אחרת, היינו מצליחים להביא יותר אנשים ואולי אפשר לדבר עם 'זמן אשכולות' או אשכולות. יש את החברות המתחרות ויש לנסות להביא אותם.

גב' אמירה זוכוביצקי-ברוך:

צריך לפלח את הצרכים ולתת מענה.

גב' עדי גולן:

אסביר לגבי קתדרה, שהיא גוף פרטי וזה עסק פרטי עם שיקולים פרטיים שלהם וטוב להם שהם בכפר שמריהו והם רוצים להישאר בכפר שמריהו, הגם שאנחנו לא כלכליים להם, כי האולם שם הוא קטן ואני גם גובה 30% מההכנסות.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני חושב שצריך יהיה לפתוח עוד ערוצים, וגם אם לקח לנו שבעה חודשים להגיע לכאן, אבל צריך לבחון את הדברים לעומקם ולעשות את השינויים, ואנחנו צריכים לעבוד.

גב' כרמית נופך-מוזס:

בנוסף, לגבי מועדון פלוס, אני חושבת כשם שיעל אמרה שצריך לחשוב לשנות שוב את השם ולשווק אותו. בואו ננסה להכניס עוד תכנים ולקיים ישיבה בסיעור מוחות בוועדת תרבות ולחשוב על כיוונים נוספים.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אזכירכם שפעם מועדון המבוגרים היה 60 פלוס והיום האנשים שבגיל 60 הם לא שם.

גב' שרה'לה לוכסמבורג:

הם באים לקתדרה לאסכולות, כי זה הגיל המרכזי שמגיעים אליו.

גב' כרמית נופך-מוזס:

על כן אני אומרת שאולי נשנה את השם.

גב' אמירה זוכוביצקי-ברוך:

אפשר לעשות 'תנ'י' כפר שמריהו ואפשר לעשות עוד הרבה דברים.

גב' אניק זבליק:

זה מעולה וגם דברנו על זה. אפשר לעשות זאת לא במסגרת מועדון פלוס אלא במסגרת מפגש קהילתי.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני מציע שאחר כך נדבר על מה שצריך לשנות ונמשיך עתה להציג.

גב' יעל לב ארי:

אני חושבת שעד עכשיו ראינו שקתדרה והקולנוע זה שני דברים שאנחנו צריכים למנף אותם, כי הם מכניסים הרבה כסף. אני חושבת שאם יהיה פה כל שבוע סרט או כל שבועיים - זה יהיה מצוין כי כולם הולכים לקולנוע.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

יש לנו התעמלות בונה עצם - בחוג זה מפסידים 48 אלף ש"ח, כי יש רק שני אנשים מהכפר. זה מתקיים פעמיים בשבוע בבית סניור. ברידג' - החוג מתקיים פעמיים בשבוע, שלוש שעות שהם משחקים, אבל יחד עם ההפעלה לפני ואחרי זה מגיע לכ-4 שעות.

מר נתנאל הירשנזון:

אני מבין שצריך להציע להם פי 2.5 לשלם כדי שיהיו מאוזנים.

גב' עדי גולן:

והם לא ישלמו את זה. הם משלמים היום כ-350 ש"ח לכרטיסיה, כמדומני.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

הרעיון במפגש הזה, הגם שאני משוכנע שלא נצא עם החלטות עכשיו, ונצטרך לשבת עוד ולבחון מה בדיוק עושים.

גב' יעל לב ארי:

מה אחוז ההשתתפות מהכפר?

גב' עדי גולן:

כ-50%.

מר נתנאל הירשנזון:

אם מבטלים את הברידג' - האם ההוצאה עדין קימת?

מר דורון גודר:

החוג של הברידג' לא מתקיים בבית וייל אלא שהוא מתקיים בבית סניור. צריך לראות שאם מבטלים אותו - מה ההוצאה הנחסכת. אם החוג הוא בבית סניור, כי אז חוסכים את המזגן והחשמל וזהו.

מר עמיקם כהן:

לגבי העניין הזה, אני רוצה לומר שבסך הכל יש עשרות מועדונים כאלה בארץ, שהם מועדונים פרטיים שמרוויחים. להערכתי, איננו עושים פה עבודת שיווק נכונה. אני יכול לומר שאני שחקן ברידג' קבוע ואני משחק אחת לשבוע לפחות, לא ידעתי שבכלל יש חוג כזה בכפר שמריהו וזה אומר שאין שיווק כלל בעניין.

קריאה:

האם חוג הברידג' הוא בבוקר?

גב' עדי גולן:

כן, החוג פעמיים בשבוע בבוקר.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

נעבור למקהלה.

גב' יעל לב ארי:

מה החלק שלנו במקהלה?

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אנחנו משלמים משכורת למנצח, משלמים למורה לפיתוח קול ועוד.

גב' שרלה לוכסמבורג:

המקהלה עובדת פה שנים רבות בכפר, היא לא קוצרת תשואות ואין לה אוהדים ועל כן אני חושבת שזה משהו שצריך לבחון - למה להמשיך להחזיק אותה.

קריאה:

אף אחד לא מתוכח על זה.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

התיאטרון הוא חוג של תושבי הכפר ברובו והוא עולה לנו 29,000 ש"ח. אני בעד לשמר את החוג הזה.

יש להוסיף על כך פעם בשנתיים הפקה שעולה עוד 5000 ש"ח.

מר נתנאל הירשנזון:

אציין שהנתון של ההפסד הוא קצת מטעה, כי אם תפסיק את הפעילות, אתה לא סוגר את בית וייל, ואם לא תחליף את זה בפעילות אחרת, כי אז ההפסד עוד קיים.

מר דורון גודר:

אתה צודק, זה בדיוק הענין של התמורה, ולכן צריכים להיות זהירים מה סוגרים. המספרים הם מספרים אבל כדי לקבל את ההחלטה צריך להיכנס פנימה ולהבין את זה.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

חוגים - זה נושא שאיני רוצה להיכנס אליו.

קריאה:

באשר לעלות החוגים - למה אנחנו משווים?

גב' עדי גולן:

העלות שאנחנו גובים על חוגים מושווית לחוגים בכל הארץ, כמו למשל חוג בלט של ילדה בת 4, לא יכול לעלות יותר מ-200 ש"ח לחודש.

כל החוגים מפסידים, כי אם מסתכלים על התקורה, כשם שדורון הסביר לנו, שזה החשמל, הניקיון והמשכורת שלי - הרי שמפסידים.

מבחינת החוגים - אני לא חושבת שניתן להעלות את המחירים.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אנחנו מקבלים 30% ועם זה עלינו לשלם את כל החשבונות.

קריאה:

ומה הכוונה לעשות עם החוגים?

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

העניין היחיד, שכבר בשנה הבאה נצטרך לצאת למכרזים.

גב' יעל צוקר:

חשוב לי לומר משהו על החוגים, שכן קודם דברנו על ה-200 אנשים שבהם לא כללנו את החוגים ופה זה כן הלב של המקום, כי כשהילדים באים לחוג אומנות, הם באים לאורלי, וכשהם באים לחוג אנגלית, הם באים לקארן. אם זה לא יהיה אורלי או קארן - הם לא יבואו.

גב' אניק זבליק:

חשוב שייאמר שכל סוס מנצח, הוא פתאום סוס שאי אפשר בלעדיו. אני אומרת שיש כאן את דור הביניים שכרגע הוא לא מטופל, הילדים מ-12 עד 18. ואם היה את הסוס המנצח במקום אחר ופתאום היו 4 או 5 שנים מושרשות, כי אז היית אומרת אותו הדבר וגם שהילדים באים אליו במיוחד.

גב' עדי גולן:

יש חוג נבחרות של הגלגליות והם משלמות גם יותר על חוג והחוג הוא יותר זמן ובגלל זה ההפסד. הן מייצגות אותנו גם בחו"ל.

מר דורון גודר:

אני חושב שלא צריך לגעת בחוגים, כי בקבוצת הגיל הזאת מרכז וייל באמת משמש כמרכז תרבות לדור הזה ולכן לא צריך לגעת בזה, שהרי בסופו של דבר לא נוריד את הסבסוד לאפס ואם נסבסד - אז נסבסד את זה.

מר נתנאל הירשנזון:

האם חוגי הכדורגל הם לא במגרש בית הספר?

גב' כרמית נופך-מוזס:

כן, אבל הם עדין תחת בית וייל.

קריאה:

אז איך מפסידים כל כך הרבה בחוג זה?

גב' עדי גולן:

גם מגרש הכדורגל דורש תחזוקה.

מר עמיקם כהן:

אני מבין שדורון לא נכנס לרזולוציה בנושא של ההעמסות בין הפעילויות השונות.

מר דורון גודר:

לא, כי במגרש אין מונה חשמל, מונה מזגן וכדו', על כן אי אפשר לעשות זאת.

מר עמיקם כהן:

אני מציע שכאשר יעשו החלטות פרטניות, צריך לקחת את זה בחשבון.

גב' עדי גולן:

אבהיר למשל, שמגרש כדורסל לשעה עלותו 150 ש"ח, כאשר דברנו שעולה לנו 350 ש"ח לשנה.

גב' אורנה פדהצור לרר:

אנחנו אומרים שתפעול בית וייל הוא 350 ש"ח לשעה לכל המתחם, ואם עכשיו פועל חוג כדורסל ובמקביל תיאטרון וחוג נוסף במקביל, כלומר שהחישוב כאן הוא לא מדויק.

מר דורון גודר:

הוא בסדר, כי בעקרון, צריכים לתפוס את הנקודה של התרומה להוצאות הקבועות. כלומר שגם אם פה יש אירוע שמוצג כהפסדי, זה לא אומר שצריך לסגור אותו.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אבהיר, שאנחנו שחקנו עם המספרים ואמרנו שאין 9000 שעות אלא שיש חפיפה ואז חלקנו את זה ל-3000 שעות, כלומר שהכנסנו את החפיפה בפנים ואז לוקחים את ה-3.2 מיליון ש"ח ומחלקים ל-3000 ומקבלים עלות של שעה בסך של 1000 ש"ח ולא 350 ש"ח.

מר דורון גודר:

אבהיר שאם אתם מתייחסים לזה כעסק ומבלי לדבר עתה על הענין התרבותי, הרי שמי שצריך לשלם את ה-3.2 מיליון ש"ח, זה מי שמתמשש. יש 9000 שעות של משתמשים ולכן כל משתמש צריך לשלם 350 ש"ח. אחר כך עשינו את הרווח והפסד, את התרומות. ולכן נתתי את הדוגמה שבאולם הכדורסל יש שלושה אירועים במקביל ואם תסגרי אחד - נפסיד, משום שאולם הכדורסל ממשיך לעבוד.

מר נתנאל הירשנזון:

למיטב הבנתי, הדבר היחיד שאפשר לעשות - אם מורידים את ההצגות יוצרים חסכון מוחלט שניתן לדעת את הסכום שלו וכל שאר הפעילויות שהן שעתיות, ברגע שמבטלים פעילות- הרי שמגדילים את הגרעון. לפיכך צריך להגדיר שעות ומקום להקטין צריך להגדיל, כי בעת שמקטינים מגדילים את ההפסד.

מר דורון גודר:

במקום להקטין צריך להגדיל, כי ברגע שמקטינים מגדילים את ההפסד ולכן צריך להגדיל, להביא עוד אנשים, עוד חוגים, להגדיל את הפעילויות, חוץ מפעילויות, שלא משנה מה יקרה וגם אם תגדיל אותן - תפסיד כסף, כמו למשל הצגות.

קריאה:

אפשר להיכנס לרזולוציה יותר מפורטת, כי אחד הגורמים ההפסדיים ביותר זה בית הספר למוסיקה - מה קורה שם.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אסביר שבבית הספר למוסיקה יש שני אפיקים של הכנסות:

- מוסיקה לשימוש פרטני (יש שם 60 תלמידים ויש שם הסכם של 70:30)

- בהרכבי - יש 20 תלמידים וההסכם הוא 80:20.

אציין שכאשר נכנסתי לתפקיד גיליתי שההסכם עם המפעיל לא תקין, כי מעבר לכך שאנחנו נותנים לו 80%-70% אנחנו גם משלמים לו דמי ניהול, גם מזכירה, ביטוח ובלאי. וכך הבנתי, ששני המבנים של המועצה אלה הרווחים של המועצה, ומבלי להכניס את העלויות הנוספות של ניקיון אחזקה וכדו'.

גב' כרמית נופך-מוזס:

למעשה, יש שם שני מבנים שאפשר להשכיר אותם לצרכים אחרים או לקבל מהם ארנונה ולהוסיף עליהם את התקורות הנוספות.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

מטרת הדיון לתת לכם תמונת מצב כדי להפריך את כל השמועות וכדי שתבינו איפה אנחנו נמצאים וכן על מנת שתרתמו לעזור לנו ברעיונות חדשים.

יחד עם זאת, צריך לזכור שמרכז המוסיקה נותן לנו תועלת אדירה לקהילה שהיא שוות ערך ל-70 אלף ש"ח, לאחר שערכנו חישוב הוגן והורדנו את האירועים וכל הכרוך בהשתתפות.

גב' אניק זבליק:

אני לא ראיתי חלק מהפעילויות האלה וייתכן שאני טועה, אבל הפעלה לילדים אלה דברים שאנחנו מצפים שייעשו או דברים שכבר נעשו?

קריאה:

זה כבר נעשה ואני בטוחה שחלק גם לא נכללו. זה מקום שהוא נותן מעל ומעבר.

רו"ח יונתן גלפנד:

לאור מה שצויין כאן ועל פי מה שדורון אמר, שצריך להגדיל את נפח הפעילות, אני הבנתי שיש פונקציה אחת שלא נתקלתי בה עדין בבית ווייל ואני חושב שזה עניין יסודי, אם אנחנו רוצים להסתכל על כך כעסק שכן אין לנו איש מכירות/איש שיווק, יועצים ואחרים, שמובילים כל עסק למצב שהוא מחזיק את עצמו לפחות. למה שנסתכל על לקוחות בית וייל רק כעל אנשים פרטיים ולמה שלא ניקח גם את מוסדות החינוך, שיגיעו לבית וייל ולספריה, ישלמו כסף וישתתפו בהוצאות?

גב' אמירה זוכוביצקי-ברוך:

העניין החשוב שכאן שאין לנו שיווק. יש צעירים מוכשרים שיודעים לעשות את זה.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני יכול לומר שפסו הימים שאנשים עושים דברים בהתנדבות. אם רוצים עבודה ומחויבות של איש שיווק רציני - יש לשלם כסף וכסף טוב, הגם שיכול להיות שזה מגיע לו. השאלה - מאיפה נביא את הכסף.

גב' אמירה זוכוביצקי-ברוך:

אז בית וייל צריך לעשות שיווק.

גב' יעל לב ארי:

בואו נתחיל בתוך הקהילה - נתחיל לדאוג ליותר סרטים ולמנף את הפעילויות של כניסות כסף. זה הדבר שאפשר לנסות במידי.

גב' עדי גולן:

למעשה, אני אשת השיווק שצריכה 'לפמפס' את זה ואין לי את הכלים וההכשרה לכך.

רו"ח יונתן גלפנד:

אני מצטער, אבל שוב אתם נכנסים למיקרו ואתם טועים בגדול, כי אפשר לבנות אתר אינטרנט ב-100 אלף ש"ח ואפשר לבנות אתר יותר יפה ב-15 אלף ש"ח. ואפשר לעשות ידיעון כאשר אחת לשבועיים יוצא מייל של המועצה שכתוב בו על המופעים.

גב' עדי גולן:

בית וייל מוציא אחת לחודש newsletter.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

ואני מוציא פעם בשבועיים עדכונים.

גב' אניק זבליק:

צריך לחשוב על רביזיה ואיך מנגישים את הפעילות של בית וייל לאנשים.

רו"ח יונתן גלפנד:

עדי, הביקורת היא לא אליך, כי הידיים שלך מלאות בכל כך הרבה ואת לא איש השיווק שצריך להיות.

גב' אניק זבליק:

כזכור, פעם הייתה כאן יוספה שניהלה את ענייני האינטרנט של המועצה והשיווק האינפורמטיבי של מה קורה בכפר היה ברמה הרבה יותר טובה וזה חסר עתה וזו עתה לקונה שחסרה היום.

גב' אמירה זוכוביצקי-ברוך:

חשוב להבין שיש הבדל גדול בין לשווק במצב שאנחנו לא שומעים ולא יודעים על מה שקורה, לבין לקחת מישהו בסכום עתק. יש באמצע רזולוציה סבירה וטובה. מה שיש לא עובד עדין. אמירותיי הן לא אישיות וחייבים לשים את העובדות על השולחן.

גב' יעל לב ארי:

אתה לא רוצה לקבל החלטות אבל מה אנחנו כן צריכים לעשות?

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני מתכוון להקים צוות קטן שבו נוכל להגיע לתקציב 2020 שכבר צריך לעבוד עליו. חשוב שנעריך ל-2020 כבר בזמן הקרוב, כאשר אנחנו יושבים בצוות מצומצם, מעלים רעיונות ומחליפים דיעות כדי לראות מה אנחנו רוצים לחזק ומה ההעדפות שלנו וכך לשחק עם הנתונים שבטבלה, כשהאחד מוסף והשני מוסר וכך לראות זאת באקסל, על ידי סימולטור.

גב' יעל לב ארי:

אני חושבת שהתאריך של ה-1 בספטמבר הוא משמעותי בעיקר מבחינת החוגים של הילדים.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

החוגים ימשיכו ולא נעשה בהם שינויים.

מר עמיקם כהן:

אני חושב שצריך להקים צוות חשיבה שיש בו אלמנטים נוספים, ומעבר לאנשים שיש פה מתוך החדר שהם בועדת תרבות ומכירים את ההווי ומכירים את הצרכים הדרושים. האם יש מישהו שבא מהעולם הפיננסי ויודע להסתכל על האקסלים ויודע לנתח אותם בהבנה של הוצאה קבועה או משתנה וכו'. חשוב שיהיה בצוות איש עם רעיונות שיווק. אלה האלמנטים שחשובים שיהיו בקבוצה זו.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

זה רעיון טוב. השיווק הוא שם המשחק ואולי שווה גם לשלם לאיש שיווק רציני בהתאם.

מר נתנאל הירשנזון:

אחדד ואומר שהרוב הגדול של הסבסוד זה החוגים על פי המספרים שפה. אלה הפעילויות שעל פי הגרפים האלה מפסידות.

מר דורון גודר:

הפתרונות הם אחרים, כי גם אם יש הפסד בחוגים הפתרון של החוגים הוא להגדיל את כמות המשתתפים ואת החוגים, הפתרון הוא להעצים.

גב' עדי גולן:

אבל יש את המגבלה גם של גודל וגם של כמות קהל. זה כבר קטן ואין הרבה ילדים.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

ייתכן שאחת המסקנות תהיה שצריך להגדיל את המתקנים שנותנים לחוגים, על חשבון דבר אחר, הגם שאני לא יודע להגיד לכם בדיוק, כי צריך לחשוב ולפרוט את הכל.

מר עמיקם כהן:

כזכור, לפני כשבוע קבלנו פה החלטה ובחרנו מבקר למועצה. המבקר הזה הגיע מהעולמות הפיננסיים, רואה חשבון שראינו את הכישורים ואת היכולות שלו. אני מציע שילוה את הועדה הזאת, הגם שזה לא מקובל, אבל נראה לי שהוא רציני והוא ירצה להירתם ולעזור.

עו"ד דן שוואץ:

הוא יכול ללוות, הוא לא יכול להיות חבר, ולהיות חלק מקבלת החלטה במובנה, כדי שלא יבקר את עצמו אחר כך.

מר עמיקם כהן:

נמצא את הקונסטלציה הנכונה.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

המבקר הוא בחור מחיפה, עורך דין, רואה חשבון ומאד מרשים.

הצעת החלטה:

יוקם צוות מצומצם שיורכב מחמישה חברים מועדת תרבות ומהמועצה. דורון גודר ישמש כיועץ של הצוות. בנוסף, נידרש לאתר איש שיווק.

אעדכן שגם פניתי בעבר וניסיתי לצרף אנשי שיווק מהתחום, כמו למשל פניתי לבעלי זאפה וניסיתי לשתף את בעלת העסק כדי לעזור לנו בשיווק וכן פניתי לעוד שני גורמים אולם לא קבלתי תגובה ורצון חיובי.

עלינו לנסות ולהמשיך לשווק. אני אמשיך לחפש איש שיווק מתאים ואשמח גם לקבל רעיונות. בכל מקרה, לא נחכה ולא נתעכב ונתחיל לעבוד כי אנחנו מבינים שחייבים להתחיל מיד בשיווק.

מר דורון גודר:

אוסף ואומר שהצוות שאתה מתכוון להקים עתה, צריך לעבוד מול מטרה, שצריך להגדירה עוד היום. אם היום אנחנו מסבסדים ב-1.5 מליון ש"ח, הרי שבתקציב 2020 אנחנו רוצים לסבסד ב-1 מיליון ש"ח ומתוך זה עלינו לגזור את תמהיל הפעילויות שנעשה ב-2020 - על מה שנדחוף ומה נוציא מכך. אני מציע שנתחיל מכך שניתן הנחיה שבשנה הבאה מוכנים לסבסד רק ב-1 מיליון ש"ח ולא ב-1.5 מיליון ש"ח וכך להתחיל ולעבוד.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני מקבל את הצעתך.
נצביע עתה על ההחלטה שלהלן:
המועצה תקים צוות שיורכב מחמישה חברים מועדת תרבות ומהמועצה.
דורון גודר ישמש כיועץ פיננסי של הצוות.
המועצה תצרף איש שיווק כיועץ, גם אם זה יהיה כרוך בעלות, כאשר מטרתנו לצמצם ולהוריד את סבסוד המועצה ל-1.1 מליון ש"ח.

גב' כרמית נופך-מוזס:

אינך יכול להוריד יותר, כאשר הורדת את התקציב מ-1.8 מליון ש"ח ל-1.5 מליון ש"ח. הדבר קשה במיוחד.

גב' אניק זבליק:

יש לי קושי עם ההגדרה של סיכום של צוות מצומצם בקשר לפעילות מרכז וייל, כשההתמקדות היא אך ורק בצד הפיננסי. נאמר קודם לכן על שרה'לה שהלב של המקום מבחינתה ומבחינת רוב התושבים זה בית וייל כאבן שואבת ומרכז תרבות לתושבים. יש לי איזה שהוא קושי עם קבלת החלטה שמדברת רק על הצד הכספי, כי אני חושבת שאחת מההחלטות שצריכות לצאת מכאן, זה גם הנגשת בית וייל, כשאתה מדבר על השיווק וגם זה נכון, אבל זה לא רק השיווק אלא גם בניית תוכנית שתתאים את עצמה למשהו עם קהילה.

מר עמיקם כהן:

מעבר לזה שיש בוועדה אדם אחד שמבין בפיננסים ואולי גם יהיה המבקר שגם הוא מבין בזה, הרי שכל היתר הם אנשים שבאים בדיוק מעולמות שעליהם את מדברת.

גב' אמירה זוכוביצקי-ברוך:

חייבים להציג מטרה.

גב' אניק זבליק:

המטרה שלי היא יותר אידיאולוגית, כי יהיו תושבים שמעולם לא פקדו את בית וייל ועכשיו יגיעו לשם - זו המטרה.
אני חוזרת ואומרת שלפי דעתי חשוב שבית וייל יונגש לציבור שהוא יותר רחב מכפר שמריהו וישרת כמה שיותר אנשים. המטרה היא לא רק להוריד בתקציב אלא גם להרחיב את הקהלים.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

למעשה, בהחלטה זו אמרנו שאנחנו המועצה 'מצמצמים את הסובסידיה ונראה איך אנחנו מביאים אותם'. ייתכן שהדרך היא להביא עכשיו עוד אלף אנשים.

רו"ח יונתן גלפנד:

המטרה היא כמו תמיד, לשמור על התרבות ועל מרכז וייל, אולם בנוסף הכנסנו לפה יעד מדיד וכמותי של להקטין את הסובסידיה.

מר עמיקם כהן:

בהתייחס לדברי אניק, אני חושב שסרג' שם את המסר כבר בהתחלה ואף חיזק אותו פעם נוספת. יש לי הרושם שאנחנו לא מדברים פה מתוך הבנה שאנחנו נמצאים במצב חירום - המועצה הזאת נמצאת במצב חירום ואינני בטוח שכולכם 'עיקלתם' את העניין הזה. הסיבה היחידה שאני יושב פה היא בגלל שהבנתי את מצבנו והצורך בחסכון ובהתייעלות

גב' אמירה זוכוביצקי-ברוך:

גם אני.

קריאה:

אני חושבת כולנו כאן בגלל זה.

מר עמיקם כהן:

אני חושב, שנוח לנו לנופף בכל מיני סיסמאות כאלה ואחרות, אבל חברים, כשאיך כסף - לא יעזור דבר. ואם כך המצב - האם לא נעשה דברים אחרים, ודברים שאנחנו חייבים לעשות, כמו איסוף אשפה ודברים רבים אחרים שחשוב לעשות??
לצערי הרב, נקלענו למצב כזה, שהיום הדבר היחיד שהוא החזון שלנו, שיהיו לנו כמה 'גרושים' מהקרנות, וגם על כך איש לא מתחייב.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אנחנו צריכים 'לאכול את העוגה ושתישאר שלמה', העבודה פה היא בשיתוף פעולה ועלינו להעצים את התרבות.

אזכירכם, שהורדנו יום אחד בניקוי רחובות, אנחנו מנסים לראות איך אנחנו מצמצמים וגם ירדנו בשכר והורדנו שכר. תבינו, שאנחנו עושים את המקסימום ויש דברים שפעם היו עושים במועצה ואנחנו עכשיו לא עושים אותם ומנסים לצמצם ככל האפשר, וגם אני החזרתי אוטו של המועצה כי איני יכול להחזיק אותו. אנחנו ישוב, קהילה קטנה ועלינו לתת יד, כי אנחנו נמצאים 'בשעת חירום' ואם לא נפעל עכשיו בעוד שנתיים לא נוכל להתקיים ונאלץ להתאחד עם הרצליה.
אני מכבד את דברי החברים ואני חושב שאתם צודקים, כי זו התמונה שלנו עינינו.

גב' יעל לב ארי:

אני רוצה להגיד שבכלל אין ויכוח על כך. במצב של החירום ובתחושה זו איש לא חושב שמישהו בא כאן להתנכל לפעילויות תרבות. בשורה התחתונה, אני דווקא כן יוצאת אופטימית כי מכל מה שעלה כאן, אני חושבת שאנחנו יכולים ביחד ובתבונה להגיע לקיזוז שאתם מדברים עליו והשאלה היא איך עושים את זה הכי טוב.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

נכון, זה בדיוק מה שאנחנו מבקשים.

לסיכום, אני מבקש שנצביע על ההצעה שלעיל.
מי בעד?

הצבעה

בעד - פה אחד.

החלטה:

- המועצה תקים צוות שיורכב מחמישה חברים שהם מועדת תרבות ומהמועצה.
- דורון גודר ישמש כיועץ פיננסי של הצוות.
- המועצה תצרף איש שיווק כיועץ, גם אם זה יהיה כרוך בעלות, כאשר המטרה היא לצמצם ולהוריד את סבסוד המועצה ל-1.1 מליון ש"ח.

גב' שרה'לה לוכסמבורג:

שאלה: האם יש אפשרות להעלות את הארנונה.

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אשיב שהייתה ישיבת מועצה לפני כחודש - ישיבת ארנונה לשנת 2020, בקשר לטייס האוטומטי לגבי שיעור הארנונה שחייבים להעלותו במשרד הפנים על 2.58%. היו כאן קולות להעלות את הארנונה ואני הבעתי את דעתי כשאני האחראי לכך, שאני לא אעלה את הארנונה, עד שלא נעשה צעדי התייעלות במועצה.

גב' שרה'לה לוכסמבורג:

אומר את דעתי, כי אני יודעת שאנשים פה תורמים לעמותות ולאנשים שהם לא מכירים, אבל בשביל להציל את הכפר, אם היו יוצאים למבצע שיפור שאנחנו צריכים כסף בקופה, אני מאמינה שמתוך 650 בתי אב, אני בטוחה שכ-500 היו נותנים יד.
למה אני יכולה לתרום לגופים שאינני מכירה אותם כי הם קורעים לי את הלב ואם המועצה שלי במצב חירום - האם איננו יכולים לגבות או לתרום??

מר סרג' קורשיא-ראש המועצה:

אני מודה לכולם ונועל בזאת את הישיבה.

*** הישיבה נעולה ***